

13. 5. 2022 / ODER / RECENZIJA

PATRICIJA
SEKELJ

Pravljice našega otroštva

PRAVLJICE NAŠEGA OTROŠTVA (FOTO: NADA ŽGANK)

Režiser: Jernej Lorenci
 Dramaturg: Matic Starina
 Koreograf in asistent režiserja: Gregor Luštek
 Scenograf: Branko Hojnik
 Kostumografka: Belinda Radulović
 Skladatelj: Branko Rožman
 Lektorica: Maja Cerar
 Oblikovanje svetlobe: Borut Bučinec
 Oblikovanje maske: Matej Pajntar
 Asistentka režiserja (študijsko): Živa Bizovičar
 Asistenti – opazovalci: Marko Rengeo, Lucija Trobec, Luna Pentek
 Asistent dramaturga (študijsko): Nik Žnidaršič
 Asistentka scenografka: Ana Johana Scholten
 Igrajo: **Dorooteja Nadrah**, **Vesna Pernarčič**, **Darja Reichman**, **Blaž Setnikar**, Iztok Mlakar, Urška Taufer, Gregor Zorc k. g.
 Datum premiere: 25. 4. 2022
 Datum ogleda: 25. 4. 2022

Pri avtorskem projektu *Pravljice našega otroštva*, predstavi, v kateri se zgodba skriva že v samem naslovu, se ekipa ustvarjalcev pod vodstvom režiserja **Jerneja Lorencija** sprašuje o vlogi pravljic v zasebnem življenju. Predstava je nastala v sodelovanju s **SNG Nova Gorica** in bila premierno uprizorjena na odskih tleh **Prešernovega gledališča** v Kranju.

PRAVLJICE NAŠEGA OTROŠTVA (FOTO: NADA ŽGANK)

Skozi predstavo ansambel podoživlja spomine občutkov, vonjav, zvoka in slik, ki so nastali ob pripovedovanju zgodb v njegovem otroštvu. V tri in pol urni predstavi se gledalec v prvem delu sreča s klasičnimi pravljicami, za katere je vsakdo že slišal, vendar je morda z leti nanje že pozabil – med bolj znanimi sta *Rdeča Kapica* in *Palčica*, ki sta zaznamovali veliko otroštev. Drugi del pa je avtobiografski, v katerem gledalec z lahkoto prisluhne osebnim izpovedim, spominom, s katerimi je igralska zasedba odrasčala. Jernej Lorenci, režiser, se je med nastankom dela nanašal na dela avtorja Gastona Bachelarda in Bruna Bettelheima, ki poglobljeno razpravljata o fenomenu pravljic in njihovem vplivu na posameznikovo podzavest in družbo kot celoto. Med uprizoritvijo Lorenci ohranja svoj unikaten pristop do režije (frontalna postavitev, instrumentalni na odru, krivulja v dramskem loku) in vnovič pusti svoj že mnogokrat viden, a nič manj osupljiv, pečat v srcih gledalcev.

Gledališki ansambel (**Dorooteja Nadrah**, **Vesna Pernarčič**, **Darja Reichman**, **Blaž Setnikar**, Iztok Mlakar, Urška Taufer, Gregor Zorc) v vlogi pripovedovalcev udobno nameščen na odru ohranja čelni položaj in »fluid« (kontakt s publiko), ki v gledalcu vzpostavi občutek sprejetosti in bližine. Glavne vloge so igralci sami s svojimi osebnimi izpovedmi in pripovedovanjem pravljic, protagonisti in antagonisti pa se tako skrivajo le v pravljicah samih. V ansamblu med sabo enakopravnih igralcev vsak izmed njih v predstavi razkrije delček sebe, vsi ohranjajo sproščenost, izjemno artikulacijo in deklamacijo med pripovedovanjem in skokom v pravljicne like. Sami poskrbijo tudi za številne zvočne in vizualne efekte, kot so trenje palic ob mikrofonu za efekt gorečega ognja in uporabo dim masšine za suspenzično atmosfero, ki dodatno razgibajo odrsko dogajanje. Avtor scene **Branko Hojnik** s postavitvijo rekvizitov na oder vzpostavi toplo in domače vzdušje. Poleg dveh rjavkasto oranžnih kavčev sta na odru klavir in miza s penino, piškoti ter ksilofonom. Skozi predstavo se največ uporablja spodnji del odra v vsej svoji razsežnosti; to pripomore k temu, da je gledalčevo doživljanje predstave bolj osebno in skoraj domače. Veliko vlogo pri tem ima tudi osvetljava, za katero je zadolžen **Borut Bučinec**. Na začetku predstave je osvetljen oder in poleg njega tudi celoten avditorij vzporedno z dramskim lokom, pri katerem se napetost stopnjuje, s tem pa osvetljava postaja vse bolj osredotočena do točke profiline osvetlitve. Povezana je tudi z mejo med realnim in fikcijskim delom opozoritve – ko pravljice postajajo bolj zaigrane, se snop svetlobe oza in tako gledalca privede v globlje doživljanje zgodbe, ki se mistično pričara med igralci.

<https://koridor-ku.si/oder/pravljice-nasega-otrost...>

2 / 2

PRAVLJICE NAŠEGA OTROŠTVA (FOTO: NADA ŽGANK)

Ganljiva predstava, ki temelji na izkušnjah, avtobiografiji in podoživljanju, v gledalcu vzbudi občutek topline, radosti in nostalgije. Gledalec doživlja skupaj z igralci, vzpostavi se občutek povezanosti in pripadnosti. V njem prebudi spomine na lastne izkušnje, lastno doživljanje, popelje ga nazaj v otroštvo, spomni ga na njegov izvor, odraščanje, obraze, ki so odraščali z njim, in na podobnosti ter razlike, ki se pri posamezniku ohranjajo skozi obdobja razvoja. Ideja predstave je namenjena vsem generacijam, tudi našim prednikom in zanamcem. »Skušali bomo preplesti krožni čas pravljic in linearni čas življenja ter se trudili, da bodo naši mrtvi oživel. Ker pravljica je izstop iz časa, je nad časom in je za vse čase. In vsa leta. Torej: hvalnica pravljici, hvalnica domišljiji, sprejetje smrti,« po besedah Jerneja Lorencija za N1 Magazin (avtor članka: S. B., 27. apr. 2022).

Lektura: Uršula Gačnik